

D O M

afsagt den 2. april 1998 af Vestre Landsrets 12. afdeling
i ankesag S-2741-96

Anklagemyndigheden

mod

A

(advokat Arne Paabøl Andersen, Esbjerg)

Den indankede dom er afsagt den 19. november 1996 af Retten i
Esbjerg, 2. afdeling.

Også for landsretten er sagen behandlet under medvirken af
domsmænd.

Tiltalte har påstået frifindelse, subsidiært formildelse.

Anklagemyndigheden har påstået frifindelse for så vidt angår
feriepenge, og som følge heraf for beløb over 128.596 kr. og i
øvrigt skærpe, således at straffen udmåles til fængsel i 6
måneder. Anklagemyndigheden har under hensyn til forholdets
alder ikke nedlagt påstand om en ubetinget straf.

Det er for landsretten oplyst, at beløbet 128.596 kr. består
af 126.094 kr. i dagpenge og 2.502 kr. i uddannelsesydelse.

Tiltalte og vidnet B har for landsretten i det væsentlige for-
klaret som i 1. instans.

For landsretten har yderligere C, D og E afgivet forklaring
som vidner.

Tiltalte har supplerende forklaret, at bestyrelsen i Tekniker
Sammenslutningen/Funktionærkartellet oprindelig bestod af tre

medlemmer. Der ligger ikke noget særligt i, at han i byretten karakteriserede sig selv som uofficiel næstformand, indtil han blev valgt til en tillidspost i 1992. Bestyrelsens medlemmer deltog generelt alle i de møder, der blev afholdt for at få sammenslutningen "op at stå". En del af rejserne til de forskellige skoler blev foretaget af andre, men i tiltaltes bil. Tiltalte fik kørselsgodtgørelserne herfor, idet han afholdt udgifterne til bilen. De øvrige, der kørte i hans bil, var bl.a. E og F. Han har ingen særlig regnskabsmæssig indsigt og overlod i det hele bogføringen m.v. til B. Tiltalte og E indhentede ved opstarten af Tekniker Sammenslutningen i 1988 vejledning hos regionsleder i FTF-A, D, vedrørende spørgsmålet om foreningsarbejdets betydning for deres ret til dagpenge. Tiltalte fik at vide, at det ikke var noget problem, når det foregik på det niveau, som tiltalte beskrev - og som svarede til virkeligheden. Han rettede ikke senere i forbindelse med det øgede medlemsantal en fornyet henvendelse til D. Tiltalte fandt ingen anledning hertil, idet han ikke øgede sine aktiviteter i relation til sammenslutningen, før han som forretningsfører blev ansat pr. 1. september 1991. Tiltalte optog ved sammenslutningens start lån i sit hus for at få den fornødne finansiering til sammenslutningen. Senere lånte han så selv penge hos sammenslutningen. Der blev hverken beregnet renter i den ene eller den anden relation. Skattevæsenet har efterfølgende godkendt, at det "gik lige op". Det var bestyrelsen, der besluttede, at tiltalte skulle have ca. 55.000 kr. i løn månedligt som forretningsfører i de sidste fire måneder af 1991. E fik vist ca. 18.000 kr. om måneden, da hun blev ansat. Tiltaltes løn på 55.000 kr. månedligt i de nævnte måneder skyldtes dels, at han skulle arbejde i døgndrift, og dels at han skulle opgive uddannelsen til socialpædagog. Der var ikke tale om, at lønnen for de sidste fire måneder i 1991 var betaling for tidligere perioder i 1991. Når hans månedsløn i 1992 blev aftalt til ca. 12.500 kr., skyldtes det alene, at sammenslutningen ikke økonomisk kunne klare mere. Allerede i 1993 steg månedslønnen til 25.000 kr. i 9 måneder og 40.000 kr. i 3 måneder. I 1994 udgjorde månedslønnen 38.000 kr. I dag udgør den knap 60.000 kr. Når han i 1992 hævede større kontantbeløb, som han senere tilbagebetalte, hænger det sammen med, at han ønskede at få kompensation for de rentefordele, som sammenslutningen havde haft tidligere ved, at tiltalte lånte sammen-

slutningen penge uden renteberegning. Tiltalte erindrer intet om et beløb på 100.656,12 kr. bogført i oktober 1992 med teksten "kørsel, diæter og fortæring 88-92". Han fik i 1992 en fratrædelsesgodtgørelse på 100.000 kr., idet han fratrådte som forretningsfører, da han blev valgt til formand for sammenslutningen af kongressen. Tidligere havde han kun været formand for den lokale afdeling. Hans tidligere arbejde i Teknisk Landsforbund bestod i at lave overenskomster m.v. Hans beskæftigelse gav ingen indsigt i A-kasse spørgsmål. Tiltalte oplyste ved sin overflytning til FTF-A, at han havde fagligt arbejde i Tekniker Sammenslutningen for at blive overflyttet.

C har som vidne forklaret, at hun også i 1991 var ansat i Den Kristelige Fagbevægelse. Undersøgelserne mod tiltalte blev påbegyndt efter en henvendelse udefra til vidnets chef. Vidnet er sikker på, at der ikke var politiske motiver bag. Vidnet er bekendt med, at også E's forhold er blevet undersøgt, men uden at der vidnet bekendt blev fundet uregelmæssigheder.

D har som vidne forklaret, at han i 1988 var ansat i FTF-A. Han erindrer ikke at have drøftet spørgsmålet om betydningen af foreningsarbejde i forhold til dagpengeretten med tiltalte, men han har rådgivet E herom. Det er muligt, at tiltalte var til stede under hans drøftelse med E. Omfanget af det foreningsarbejde, hun beskrev, gav ikke anledning til problemer. Senere er han ikke blevet spurgt til råds herom, hverken af tiltalte eller E. En faglig sekretær i en fagforening vil ofte ikke have kendskab til dagpengereglerne. FTF-A var alene A-kasse for Tekniker Sammenslutningen i 1988-1989.

B har supplerende forklaret, at tiltalte har fået udbetalt kørselsgodtgørelse også i tilfælde, hvor andre har benyttet hans bil. Vidnet husker ikke i dag de enkelte udbetalinger til tiltalte. Når der står hævet kontant i bogholderiet, kan det være udtryk for, at tiltalte endnu ikke har fået udfærdiget sine opgørelser. Når beløb er bogført som udlæg, har der foreligget bilag. Han ved ikke, hvorfor lønnen faldt fra ca. 55.000 kr. månedlig for de sidste fire måneder i 1991 til ca. 12.500 kr. månedlig i 1992. Regnskabet var ikke ført á jour, da vidnet tiltrådte sin stilling som bogholder i juli 1991,

hvorfor det er sket efterhånden. Posten i oktober 1992 på 100.656,12 kr. for kørsel, diater og fortæring 1988-1992 må ses i lyset heraf. Vidnet må forstå posteringen således, at beløbet er udbetalt udover kørselsgodtgørelsesbeløbene på ca. 68.000 kr. for 1990 og ca. 67.000 kr. for 1991. I 1992 havde sammenslutningen en dårlig likviditet. Der var derfor kun penge til en lav løn til tiltalte. I dag har tiltalte en løn på ca. 50.000 kr. månedlig samt ca. 8.000 kr. i pensionsbidrag.

E har forklaret, at tiltalte i foråret 1990 til efteråret 1991 arbejdede som forretningsfører i Tekniker Sammenslutningen. Hun var selv indsat som formand, men tiltalte var hendes chef. Tiltalte arbejdede i den nævnte periode på fuld tid for sammenslutningen. Kontorets åbningstid var 10-16. Der var dog længere åbent om torsdagen. Det var tiltalte, der stod for "bemandingen" i kontorets åbningstid. Hun ved, at tiltaltes kone i den nævnte periode havde et arbejde med at passe en handicappet kvinde. Hun ved ikke, om tiltalte havde noget med dette at gøre. Hun har aldrig kørt i tiltaltes bil, men hun har været passager, når tiltalte har kørt. Hun har aldrig set F eller andre køre i tiltaltes bil. Hun kom i maj eller juni 1991 i jobtilbud hos Tekniker Sammenslutningen. Hun tjente vist ca. 16.000 kr. om måneden. Hun udførte også foreningsarbejde for sammenslutningen forud for sin ansættelse. Det var egentlig temmelig meget foreningsarbejde, hun udførte, men tiltalte sagde til hende, at man godt kunne modtage dagpenge, selvom man udførte foreningsarbejde. Det var tiltalte og ikke hende, der "kørte" kontoret. Vidnet og tiltalte har i dag et hadefuldt forhold til hinanden.

Landsretten udtaler:

Af de grunde, som er anført af byretten, tiltrædes det også efter bevisførelsen for landsretten, at tiltalte er fundet skyldig som sket, dog således, at der frifindes for så vidt angår feriedagpenge, hvorfor tiltalte alene dømmes for bedrageri for et beløb på 128.596 kr.

Straffen findes passende at kunne fastsættes til fængsel i 6 måneder.

Under hensyn til den tid, der er forløbet, siden forholdet blev begået, tiltrædes det, at straffen er gjort betinget som sket.

Med de anførte ændringer stadfæster landsretten dommen.

T h i k e n d e s f o r r e t:

Den indankede dom stadfæstes med den ændring, at straffen udmåles til fængsel i 6 måneder. Prøvetiden regnes fra denne landsretsdom.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger for landsretten.

Lis Sejr

Marie S. Mikkelsen

C. Søgaard-Christensen
(kst.)